

FRAGILITAT

Les papallones, animalons petits i delicats, elegants i dinàmics sempre havien estat, al meu parer, l'essència de la fragilitat.

Les seves ales primes com un tèl, que tan sols unes gotes d'humitat poden impedir-los enlairar-se. Un pes tan lleuger que qualsevol ventada pot fer canviar la direcció del seu vol. Colors suaus o intensos, és igual, que sembla que davant qualsevol adversitat o imprevist s'han de destenyir.

Animal inofensiu. No necessita fer mal ni matar per sobreviure. Tot el contrari, s'alimenta xuclant nèctar de les flors i, a sobre, contribueix a la pol·linització.

Ésser bonic que alegra els paisatges: boscos, prats, muntanyes o jardins.

Els humans, éssers que tenen naturalesa racional capaços de desenvolupar un llenguatge oral i escrit per comunicar-se, capaços d'idear i produir eines, estructures, mecanismes, tecnologies per millorar la seva qualitat de vida; capaços d'investigar i descobrir avanços científics per curar i allargar la seva existència.

Els humans, éssers de naturalesa racional que neixen a partir de la natura, sobreviuen gràcies a la natura però que la seva ambició els porta a destruir-la. I no només a la natura sinó també provoca morts i destruccions dins la pròpia espècia humana que ja no tenen res a veure amb la lluita per la supervivència pròpia dels éssers més bàsics i primitius, sinó que provoca massacres simplement per sentir-se poderós i tenir el control damunt de tot.

L'humà, l'ésser més fort i poderós del planeta terra.

Any 2020. Un virus d'origen desconegut provoca en 1 any la mort de 4 milions de persones i la infecció de 140 milions.

Provoca la paralització del món (humà) sencer. Provoca que per primera vegada tot el sistema capitalista-productiu s'aturi en sec. Provoca que la gent quedi

tancada a casa seva durant setmanes i mesos. Talla en sec els desplaçaments i les comunicacions. Restringeix al màxim les relacions socials i familiars.

El COVID19 provoca en gran part dels humans la revalorització d'allò essencial: la natura com espai de gaudi i com a font d'alimentació, la cura entre les persones com a principi bàsic de supervivència, les relacions d'estima humana com a font de càrrega d'energia saludable per a poder tirar endavant dia a dia.

El COVID19 posa en evidència la fragilitat de l'ésser humà. L'ésser humà és fràgil, com la papallona.

Potser de tot això hauríem d'aprendre que per viure i conviure en aquest món no cal ser possessiu, controlador i destructiu. Potser hauríem d'aprendre de les papallones. Potser ens hauríem de plantejar que la nostra aportació ha de ser fer un món millor on no ens creguem que la nostra superioritat ha de servir per dominar la resta, sinó que utilitzem les nostres virtuts per ajudar a tenir una societat i un planeta més amable, col·laboratiu i sa. Potser hem d'aprendre a viure sense massacrar els recursos i cuidant la nostra comunitat i el nostre entorn.

Potser, la fragilitat que hem tocat amb les mans aquests darrers mesos ens hauria de fer pensar qui som i qui volem ser com a éssers individuals i com societat.

June Almeida